

MIJN God, hoe kan ik mensen helpen die gedurende jaren in iets verwickeld geraakten en nu geen uitweg meer vinden? Ik vraag dan uw hulp en krijg vast en zeker uw inspiratie. Mijn God, hoeveel mensen kwamen in die strop te zitten. Ze kunnen niet meer verder, verloren de greep op het leven. Ze zien de zon, maar voelen ze niet meer. Ze horen praten, maar kunnen niet meer luisteren. Ze kijken televisie, maar kunnen de beelden niet meer plaatsen. Het hoeft voor hen niet meer. Potdicht zit alles soms. Hoe is het zo kunnen lopen, mijn God? Keken ze onvoldoende achterom, zodat ze niet leerden uit wat hen overkwam? Ik weet het niet, durf dat niet te zeggen. Het is telkens een zoektocht. Voor mij bent U er dan, mijn God. Heel bespeurbaar, ook al wordt over U niet gerept. Ik ben ervan overtuigd dat U in gesprekken met hen door mijn denken en voelen stroomt. Dank daarvoor, mijn God.

Het is goed, mijn God, dat mensen op een gegeven ogenblik stilstaan en dat ze zich – hoe pijnlijk het ook is – confronteren met alles wat in hun leven is gebeurd. Dat drukt op z'n minst een verlangen uit om uit de problemen te geraken, een verlangen naar leven. Soms is het echt schrijnend wat mensen in hun leven overkwam, vaak reeds als kind. Dat lot is dikwijls jarenlang onbesproken gebleven. Het leert me hoe belangrijk het is te spreken, woorden te geven aan wat we voelen, want soms als we te lang wachten

Woorden spreken

ANITA GALLE

om er taal aan te geven, verstomt het gebeuren. Met een opgesloten waarheid leven is niet vanzelfsprekend. Als ik dat merk bij mensen, hoe kan ik U om hulp vragen, mijn God?

In mij leeft een heel groot vertrouwen dat mensen eruit kunnen geraken, dat ze de strakste knopen kunnen ontwarren of zich opgelucht kunnen voelen door moeilijke dingen te vertellen, ook al verandert de situatie daardoor niet meteen. Mij leert dit dat een mens gemaakt is om er te zijn voor anderen. Want alleen in de nabijheid van iemand anders, is een mens in staat om aan het nauwelijks te verwoorden leed toch taal te geven en er zo een plaats aan te verlenen. Denk maar aan kindermishandeling of aan geweld in het gezin. Dat tekent een mens, gaat zo in tegen alles waartoe een mens geschapen is. Welk een ondraaglijk geheim, welk een grote last, waar mensen vaak jaren op hun eentje mee door het leven gaan!

Ik vind het mooi wanneer ik vaststel hoe koppels opnieuw woor-

den vinden om – eerst aarzelend, maar allengs met groeiend vertrouwen – met elkaar te praten.

Die woorden zijn zo nodig om samen door het leven te kunnen gaan. Er ontstaat opnieuw respect en bewondering, men groeit naar elkaar toe. Het is of de lichtheid van het leven op die manier langzaam zijn weg vindt. Jammer dat het samen praten zo weinig gebeurt. Ik heb zo sterk het gevoel, mijn God, dat wij er voor elkaar zijn. Als mensen dan avond na avond gewoon stilzwijgend voor de televisie zitten, dan is er toch iets aan de hand. Het is vooral jammer dat er op die manier zo vele kansen verloren gaan, dat zoveel onaangeroerd blijft van het samen op weg gaan.

Woorden hebben de mogelijkheid in zich ervoor te zorgen dat mensen zich aan elkaar geven in alles wat ze zijn, in alles wat ze in zich dragen. Wanneer niet meer wordt gepraat, wordt de leegte te groot. Dat dreigt een eindeloze spiraal te worden. Aanvankelijk deelt men niet meer alles met elkaar, maar na een tijd wordt in feite niets wezenlijks meer met elkaar gedeeld. Wat bindt mensen dan nog aan elkaar? Ik vind het daarom zo mooi dat er in het begin van het Johannesevangelie staat dat het Woord bij God was, dat het Woord God was. Woorden bewaren een wonderlijke kracht in zich, ze zijn bewoond als de liefde de dragende grond ervan vormt. Zulke woorden tot en met elkaar kunnen spreken, maakt ons bondgenoten van elkaar.

OMROEP

• 18 oktober, 23.05 uur, IKON via Nederland 2. In de documentaireserie *Holland doc* van de publieke omroeporganisaties VPRO, NPS, IKON en Humanistische Omroep, vanavond de VPRO met Patrick Bisschops' *Tales from the Downside. Twee generaties na de mijnsluiting*. Deze documentaire over de jeugd in de voormalige mijnstreek in het Nederlandse Zuid-Limburg bewijst dat zelfs veertig jaar na datum de economische en sociale gevolgen van de sluiting van de mijnen in 1965 nog steeds voelbaar zijn. Niet verwonderlijk als je weet dat toen vijftien procent van de beroepsbevolking in de streek leefde van de bruin- en steenkoolontginning. In de punk-hardcore-metalmuziek uiten velen hun boosheid met als resultaat de muzieksène MOC, wat staat voor Mijnstreek Oost Crew. In tegenstelling tot vroeger, toen fanfares en muziekkorpsen de meest populaire vrijetijdsbesteding waren in de streek, maakt een groot deel van de jeugd nu snoeiharde gitaarmuziek waarbij het tempo hoog ligt en klinkt alsof het is opgenomen op een cassetrecorder. Er wordt niet gezongen, maar geschreeuwd. De frustraties over hun eigen leefwereld komen erin tot uiting.

God, geef ons bewustzijn dat woorden helend kunnen zijn, dat het met elkaar praten uitdrukking is van het samen op weg willen gaan, dat woorden bouwstenen zijn voor ons geluk. Geef ons uw Geest om dit te beleven, dag in dag uit.

De vrome kudde

KLANTENDIENST

De klant is zichtbaar geprikkeld. Luid genoeg, zodat het hele café kan meeluisteren, wenkt hij de ober:
– *Garçon*, deze koffie is echt te heet om mijn gebruikelijke wolkje melk met de vinger om te roeren.

De ober vertrekt geen spier, snelt naar de toog en keert terug met een vers kopje. Grijnzend zet hij het voor en zegt, voldoende luid opdat de hele gelagzaal kan meeluisteren:
– Alstublieft mijnheer, deze is beslist niet te warm.

Ingezonden door Bert Boeven

COMPUTERLATIJN

Het begin van elke nieuwe cursus Internet op Rijpere Leeftijd levert telkens een voorraadje leuke anekdotes op. Dit najaar viel er toch weer een heel fijne te noteren.

Een jonggepensioneerde heer slaagde er maar niet in theatertickets te bestellen via het internet. Zijn e-mail keerde stevast terug met de melding: kon niet worden afgeleverd. Ik bekeek het printje van bewuste mail en vroeg waar hij zo'n ongebruikelijk e-mailadres had opgeduikeld. Waarop hij, een beetje verbolgen:
– Maar mevrouw Verbesselt, het stond toch klaar en duidelijk op de webiste: voorstelling@20uur.stipt

Ingezonden door Anja Verbesselt

In onze Kerk mag best wat meer gelachen worden. Dat blijkt ook de uitdrukkelijke wens van heel wat lezers. Die proberen we in deze reubriek op hun wensen te bedienen. Wekelijks één of meerdere mopjes, leuke anekdotes, bedenkingen, woordspelingen... Kent u er nog een leuke? *Kerk+Leven • Vrome Kudde*, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen, fax 03/210.08.49, e-mail devromekudde@kerknet.be.

Uitgeverij Jacques Gilliéron bvba
Antwerpen Telefoon (03)658.91.53 - 658.00.53

Zweedse kruiswoordpuzzel.

Méer van deze Zweedse puzzels vindt u in de volgende Vlaamse puzzeltijdschriften van 'De Puzzelaar' t.w. De Stad Stockholm en De Viking.
Bij uw dagbladhandelaar verkrijgbaar.

Oplossing van de puzzel van vorige week: NAGELLAK

on-geveer speeltuintoestel	deel v.e. hoofdstuk	witte vlek op paardenhoofd	telefonisch bericht	door-dringend	krachtig Griekse letter
4		waskan opening		5	
bevlieging			plaats in Frankrijk zeer warm		
ernstig ongeluk diepe afkeer			3 grappenmaker nummer		
		een zekere hoofdedksel			bescher-ming
vloerbedekking	rivier in Italië	plaats in Australië jong dier	6		vlug
				rood-achtig compagnon	1
deel v.e. bijenkorf hard geluid			plaats in Frankrijk regerings-reglement	2	
		wielerwedstrijd			
gave aan een godheid				moment	7

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---